

<http://www.luju.ro/hotararea-care-confirma-disolutia-statului-de-drept-avocata-silvia-uscov-demo-nteaza-decizia-prin-care-iccj-a-mentinut-condamnarea-nelegala-a-elenei-udrea-faptele-ar-fi-fost-prescrise-in-2028-2029-si-desi-initial-dosarul-s-a-judecat-definitiv-in-3-ani-acum>

**HOTARAREA CARE CONFIRMA
DISOLUTIA STATULUI DE DREPT –
Avocata Silvia Uscov demonteaza
decizia prin care ICCJ a mentinut
condamnarea nelegala a Elenei Udrea:
“Faptele ar fi fost prescrise in
2028-2029 si, desi initial dosarul s-a
judecat definitiv in 3 ani, acum nu le
ajungeau judecatorilor 6-7 ani pentru o
solutie definitiva... Numai un orb nu ar
putea sa nu vada ca a fost cea mai
flagranta executie politica, daca i s-a
intamplat dnei Udrea, i se poate
intampla oricui”**

Scris de G.T. | Data: 17.06.2022 16:35

Decizia judecatorilor Alina Ioana Ilie, Oana Burnel, Anca Madalina Alexandrescu si Dan Andrei Enescu de la Inalta Curte de Casatie si Justitie, care, cu nesocotirea Deciziei CCR 685/2018 obligatorii, au respins contestatia in anulare a Elenei Udrea si au mentinut condamnarea nelegala a acesteia la 6 ani inchisoare in dosarul "Gala Bute" reprezinta dovada clara a disolutiei statului de drept. Opinia apartine **avocatei Silvia Uscov (foto)**, unul dintre aparatorii Elenei Udrea in instanta.

Silvia Uscov demonteaza intreaga decizie de respingere a contestatiei in anulare a Elenei Udrea ([click aici pentru a citi decizia ICCJ](#)), indemnand toti practicienii dreptului sa o citeasca pentru a intelege abuzurile grave din acest dosar. De altfel, in analiza postata pe [Facebook](#), vineri, 17 iunie 2022, Uscov afirma ca este cea mai flagrantă executie politica.

Iata comentariul avocatei Silvia Uscov:

"Decizia din 07.04.2022 a dnei Elena Udrea din contestatia in anulare este o decizie care trebuie citita de toti practicienii dreptului pentru a intelege abuzurile grave din acest dosar si disolutia statului de drept in Romania, cum faptele ar fi fost prescrise in 2028-2029 si, desi initial dosarul s-a judecat definitiv in 3 ani, acum nu le ajungeau judecatorilor 6-7 ani pentru o solutie definitiva, cum judecatorii de la ICCJ au rejudecat conflictul juridic de natura constitutională pe care se pronuntase CCR (!!!), cum s-a incalcat atat decizia CCR, cat si hotararea CJUE, dar si CEDO.

Numai un orb nu ar putea sa nu vada ca a fost cea mai flagrantă executie politica si numai un prost nu ar putea sa isi dea seama ca, daca i s-a intamplat dnei Udrea, i se poate intampla oricui.

Am facut o sinteza a Deciziei din 07.04.2022 mai jos:

1. S-a mentionat in mod expres ca nu se aplica Decizia Curtii Constitutionale nr. 685/2018, ceea ce contravine art. 1 alin. 5 si art. 147 alin. 7 din Constitutia Romaniei, ceea ce reprezinta abatere disciplinara evidenta. Reamintesc ca insusi CSM a dat aviz negativ pe proiectul de lege referitor la abrogarea acestei abateri disciplinare. Nu o sa reiau argumentatia privind suprematia Constitutiei si obligativitatea deciziilor CCR deoarece

am scris numeroase articole juridice pe tema aceasta inca din decembrie 2021.

2. Cei 4 judecatori care au respins cu majoritate contestatia in anulare au procedat la rejudecarea conflictului juridic de natura constitutională ce a facut obiectul Deciziei CCR nr. 685/2018, pronuntandu-se la final cu urmatoarea solutie: „motivul invocat nu se circumscrie cazului de contestatie in anulare privind compunerea completului de judecata, instanta de apel fiind compusa potrivit legii in vigoare si potrivit interpretarii unanime si necontestate date actelor normative relevante la data pronuntarii”.

Decizia CCR nr. 685/2018 spune tocmai invers: ca in perioada 2014-2018, deci si cand s-a judecat dosarul dnei Udrea, instanta nu a fost compusa potrivit legii in vigoare de la acel moment si CCR indica si conduita constitutională de urmat: se poate formula contestatie in anulare pentru cei care sunt in termenul prevazut de Codul de procedura penala. Dna Udrea era in termen, iar prin incheierea de admitere in principiu pronuntata initial de ICCJ se stabileste acest lucru, precum si faptul ca s-a intemeiat corect pe motivul de contestatie in anulare.

Din motivare transpar resentimentele celor 4 judecatori fata de modul in care CCR a solutionat conflictul juridic de natura constitutională si incalca competentele constitutională ale CCR prin aceasta motivare.

3. Chiar si daca nu se aplica Decizia CCR, ci Hotararea CJUE, asa cum reiese din opinia separata formulata de un judecator din complet, termenele de prescriptie speciala se implineau la urmatoarele date: 22.08.2028, 30.11.2028, 08.10.2029 si 01.10.2029.

Cum la data pronuntarii Deciziei din 07.04.2022 in cauza dnei Udrea nu fusese pronuntata Decizia CCR nr. 358/26.05.2022, atunci judecatorii nu puteau sa aiba in vedere decat aceste termene de prescriptie speciala, nu si faptul ca, prin rejudecarea apelului se putea pune in discutie implinirea termenului general de prescriptie, opinia instantelor la data de 07.04.2022 fiind ca Decizia nr. 297/2018 este una interpretativa.

Cei 4 judecatori au realizat un rationament ce trebuie raportat la 07.04.2022, dar s-au bazat pe elemente din viitor, de la data de 26.05.2022, afirmand ca, daca ar dispune rejudecarea, atunci s-ar aplica legea penala mai favorabila si ar interveni prescriptia.

Ce este cu adevarat socant este ca, desi dosarul dnei Udrea s-a judecat in 3 ani (2015-2018), acum cei 4 judecatori considera ca 6-7 ani nu sunt suficienti pentru rejudecarea intregului proces (deoarece retin si faptul ca ar fi trebuit sa fie aplicata si Decizia nr. 417/2019, ceea ce ar fi condus nu doar la rejudecarea apelului, ci si dosarului in prima instanta).

Acest lucru sfideaza orice logica si ma indreptateste sa afirm ca cei 4 judecatori au actionat cu rea-credinta sau grava neglijenta, asta daca nu cumva se va descoperi din verificarile pe care urmeaza sa le efectueze Inpectia Judiciara, ca toti sau o parte dintre acestia au fost presati sa pronunte o decizie ce incalca toate normele din Constitutia Romaniei, dar si cele europene.

Aceasta Decizie din 07.04.2022 nu numai ca incalca Decizia CCR nr. 685/2018, dar nu isi gaseste suportul nici macar in Hotararea CJUE din 21.12.2021, chiar si daca am adopta opinia ca ar prevala CJUE in fata CCR.

4. Apoi stabilesc ca „cel mai relevant indicator al existentei riscului sistemic de impunitate este faptul ca la peste 4 ani si jumătate de la pronuntarea Deciziei nr. 685/2018, in niciuna dintre cauzele trimise spre rejudecare, efect direct al acestei decizii, nu a fost pronuntata o hotarare definitiva”, ca este „de notorietate ca pronuntarea unei hotarari definitive in materie are loc deseori la limita implinirii acestor termene de prescriptie”, dar si ca inculpatii ar putea tergiversa solutionarea cauzei sau ca martorii nu se mai prezinta in instanta ori ca „refuza sa reitereze declaratiile” (!!!).

Pe langa faptul ca este nefiresc ca intr-o motivare a unei hotarari sa se exprime pareri de rau cu privire la faptul ca, daca s-ar respecta drepturile inculpatului, atunci nu ar mai putea fi condamnat pentru ca martorii ar refuza sa reitereze declaratiile date prima data, nu este vina inculpatului ca urmarirea penala si judecata se desfasoara pe duratele cele mai mari din UE.

Activitatea de urmarire penala depinde de procuror si de celeritatea cu care acesta le solutioneaza, iar instanta are posibilitatea si instrumentele normative sa judece intr-un termen rezonabil cauza, aceasta fiind chiar o obligatie a statului si a organelor judiciare potrivit art. 6 par. 1 CEDO. Cum nu este nici vina inculpatului ca nu a avut parte de un tribunal instituit prin lege, iar, daca contesta de acest lucru pe baza unei decizii a unei instante de contencios constitutional, sa i se raspunda printr-o motivare a unei instante ca nu mai are niciunul dintre drepturile garantate de Constitutie de teama ca rejudecarea apelului sau chiar procesului sau ar putea duce ori la achitarea, ori la incetarea procesului penal.

5. Judecatorii nu au inteles ce inseamna riscul sistemic de impunitate, dar nici nu au formulat o noua intrebare preliminara pentru a-i lamuri CJUE, desi erau obligati sa o faca.

Desi se discuta despre risc SISTEMIC de impunitate, adica al unui sistem, al unei categorii de persoane, nu al unei persoane individuale, dna Udrea, spune si judecatorul care a formulat opinia separata ca insasi CJUE greseste atunci cand ii pune pe judecatori sa evalueze un risc sistemic, din moment ce judecatorii judeca doar cazuri individuale.

Acest lucru era un indiciu clar ca judecatorii au incalcat principiul separatiei puterilor in stat atunci cand au evaluat riscul sistemic de impunitate, ce intra in competenta constitutională a legiuitorului.

6. Cei 4 judecatori au incalcat art. 20 alin. 2 din Constitutia Romaniei, stabilind pentru dna Udrea un standard de protectie a drepturilor fundamentale sub cel al Constitutiei Romaniei si art. 32 din Legea 304/2004, ceea ce este extrem de grav.

Nu se pot stabili standarde mai joase decat cele prevazute de Constitutia Romaniei si legile interne, ci doar superioare lor, iar interesele financiare ale UE nu pot fi vreodata considerate ca sunt mai importante decat respectarea dreptului la un proces echitabil in vreo natiune civilizata.

Tin sa subliniez ca, in masura in care CJUE interpreteaza dreptul UE in sensul ca instantele ce ii aplica jurisprudenta sunt obligate sa acorde standarde de protectie a drepturilor fundamentale mai scazute decat cele oferite de Romania prin Constitutie, ca expresie a vointei poporului roman, atunci devine clar ca Legea nr. 13/2008 pentru ratificarea Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeana ?i a Tratatului de instituire a Comunitatii Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, precum ?i Tratatul de la Lisabona, care este parte componenta a acestei legi de ratificare, sunt neconstitutionale si ar fi trebuit sesizata Curtea Constitutionala pentru a se pronunta pe acest aspect.

7. Cei 4 judecatori au incalcat jurisprudenta CEDO in privinta dreptului la un tribunal instituit prin lege

Am facut deja referire la Hotararea Marii Camere a CEDO din data de 01.12.2020 in cauza GUÐMUNDUR ANDRI ÁSTRÁÐSSON v. ISLANDA (Cererea nr. 26374/18), in care CEDO a decis ca a existat o incalcare a art. 6 paragraf 1 din Conventie intr-un caz similar, iar CEDO precizeaza in final ca nu va mai analiza independenta si impartialitatea instantei odata ce a decis ca aceasta nu a fost constituita potrivit legii.

Prin urmare, nici in cazul completelor de 5 judecatori de la ICCJ nu se mai impunea verificarea criteriilor referitoare la independenta si impartialitatea instantei odata ce s-a stabilit ca aceasta nu intruneste criteriul de a fi un tribunal instituit prin lege in sensul jurisprudentei CEDO.

Merita mentionat ca, inainte de Decizia CCR nr. 685/2018, a fost pronuntata Decizia CCR nr. 68/2018 (publicata in Monitorul Oficial la data de 27 iunie 2018, dupa ce s-a pronuntat decizia definitiva in apel fata de dna Udrea, astfel incat nu avea cum sa cunoasca continutul acesteia si sa se foloseasca de argumentele pe care le invocase chiar un judecator in fata CCR) prin care se respinsese exceptia, avand in vedere ca atat Guvernul (care a prezentat opinie fata de exceptia de neconstitutionalitate invocata), cat si Curtea Constitutionala credeau, in mod eronat si conform informatiilor primite de la instanta suprema, ca ICCJ a respectat art. 32 alin. Legea 304/2004, care este legea organica de functionare a ICCJ conform art. 128 din Constitutia Romaniei, si ca s-a organizat tragerea la sorti a tuturor membrilor completelor de 5 judecatori.

E o mare diferenta intre cele doua decizii, intre timp Curtea Constitutionala afland ca unul dintre membri nu era tras la sorti, ci era membru de drept, de aceea s-a si schimbat viziunea Curtii Constitutionale cu privire la legalitatea completelor de 5 judecatori si incalcare dreptului la un proces echitabil.

Prin urmare, daca insasi Curtea Constitutionala si chiar si Guvernul au fost indusi in eroare, cetatenii nu puteau invoca acest viciu de legalitate a compunerii completului de judecata in faza de apel”.